

Estonia esitas Peterburi Jaani kirikus Paul Hindemithi kammerooperi «Pikk jõulu-eine».

FOTOD: HENDRIK ALLA

deks päevadeks ka 2. ja 3. mai. Paljud piiterlased söitsid seda kasutades linnast datšadesse. Tööravapäeva märke linnas eriti näha polnud, aga seda enam võis märgata võidupüha, 9. mai ootust. Autoantennidel, inimeste revääridel ja kotisangade küljes lehvitsid triibulised Georgi linnid. Üks selline oli seotud isegi kiriku ette liikluskärgi posti külge.

Mõni minut enne kella 19 eelmise teisipäeva õhtul liikus Jaani kiriku trepist üles õhuke, ent pidev inimvool. Nende hulgas oli vana kooli Peterburi muusikaasjatundjaid, noori, kes tunnistasid, et nad Hindemithist suurt midagi ei tea ja just sellepärast Estonia lavastust näha tahavad, ja loomulikult eestlasi, nii Peterburis elavaid kui kodumaalt kohale sõitnuid. Tulid ka Lille vanemad, õde ja õemees. Saali kogunes pea 300-pealine publik, kelle hulgas ka paar kolme-nelja-aastast ooperifänni, kes end eeskujulikult üleval pidasid.

Vähem kui tunni aja pärast vaikivad viimased helid.

Lilled. Kummardused. Üks daam aplodeerib seistes.

«Suurepärase, erakordselt peen esitus,» kiitis pärast etendust Antonina, endine Mihhailovi teatri ooperilaulja. «Nauditav tasakaal orkestri ja lauljate vahel.»

«Nii lühike ooper, aga andis palju mõtlemisainet. Kuidas on ühe perekonna lugu mahutatud nii nappi vormi, aga nii mõjuvalt,» kommenteerisid tundmatuks jääda soovivad muusikasõbrad, kes hindasid eeskätt Wilderi libretot. Hindemithi ega Estoniaga nad varem kokku polnud puutunud.

«Väga tore lavastus. Väga tore, et orkester oli selja taga. Puhkpille kuuleb nii palju paremini, kui näiteks Estonia saaliga võrrelda,» kiitis Juuli Lille õde Liisi Lill. «Kõige parem ooper on lühike ooper,» lisas tema abikaasa Erko Valk.

Kell 21 hakkab buss Jaani kiriku eest liikuma ja jõuab Estonia ette kell 4 hommikul. Keelpillimängijatel algab kell 11 «Viuldaja katusel» proov (esietendub Estonias 3. juunil).

Kontserti käisid kuulamas ka lauljanna Juuli Lille ema Irene Lill (paremalt), tema õde Liisi Lill ja viimase abikaasa Erko Valk.

Kinoliidus läks võim noorte kätte – eesotsas Martti Heldega

INTERVJU

TIIT TUUMALU
toimetaja

Eesti Kinoliidu juhatus valis uueks esimeheks 28-aastase režissööri, filmi «Risttuules» autori Martti Helde, kes vahetab selles ametis välja Peeter Simmi.

Tähelepanuväärne on, et üheksast juhatus liikmest – peale Helde veel Marta Pulk, Hendrik Mägar, Alvar Kõue, Tiiu-Ann Pello, Kristofer Piir, Jaanis Valk, Piret Tibbo-Hudgins ja Mare Raidma – on koguni kuus natuke alla või natuke üle 30 aasta vanad.

Palju õnne, Martti! Kas noored on nüüd kinoliidus võimu üle võtnud? Aitäh. Vastaksin nii, et eelmine juhatus töötas välja üsnagi detailse arengu- ja töökava. Meie, noorte roll on oma energiaga see töökava ellu viia. Praeguse noore juhatus kõrval on kaks liiget ka eelmisest juhatusest (Tibbo-Hudgins ja Raidma – T. T.), kes meil silma peal hoiavad ning suunavad. See on oluline tasakaal, mis on järjepidevuseks tähtis. Seega võib öelda, et võimuvahetus toimus vahejuhtumiteta.

Mida positiivset võiks see veel kaasa tuua peale uue energia?

Positiivsena näen ma hoopis seda, et juhatus koosneb nüüd eri erialade inimestest. Selle tulemusena peaks juhatus hääld jõudma kiiremini filmiiniimesteni ning ühtlasi saame meie kiiremini infot valdkondades toimuvast. Selline info liikumine ning erinevate filmiiniimeste kaasamine on liidu tööks hädavajalik.

Kinoliidu liikmeskond on viimase paari aastaga kerkinud alla kaheksajalt kolmesajani. Osa uusi nimesid tuleb tuttav ette vaid tudengifilmide juurest. Kuidas tänapäeval kinoliidu liikmeks saadakse? Mida tuleb ette näidata?

Kinoliidu uute liikmete vastuvõtmise kord on säilinud muutumatuna. Selleks tuleb esitada oma loominguline biograafia ja kahe kinoliidus oleva liikme soovitus. Ligemale sada liiget tuli juurde sellest, et noored, kes olid lõpetanud Balti filmi- ja meediakooli ja ka Eesti kuns-

2014. aastal võitis Martti Helde filmi «Risttuules» eest Eesti Filmiajakirjanike Ühingu aasta filmi auhinna. FOTO: SANDER ILVEST

tiakadeemia, ei kuulunud kinoliitu. Me liitusime ühiselt, andmaks märku noorenevast filmipõlvkonnast. Meie hulgas on režissööre, operaatoreid, kunstnikke, monteerijaid, produtsente, kostüümikunstnikke, helirežissööre jt. Kõik nad on filmivaldkonnas tegevad-töötavad liikmed.

Tegelikult on veel umbes sama palju noori, kes kinoliidus ei ole.

Millised on peamised ülesanded, mis uuel juhatusel tuleb lahendada?

Eesti Kinoliit

- Kinoliit on meistrite liit, mis ühendab professionaalseid filmitegijaid ning tegutseb eesmärgiga edendada eesti filmikunsti, säilitada ja arendada professionaalset filmiloomet ning arendada üldist filmikultuuri
- 302 liiget (31. märtsi seisuga)
- Tegutseb Tallinna Kinomajas
- Juhatuses esimees Martti Helde, liikmed Marta Pulk, Hendrik Mägar, Alvar Kõue, Tiiu-Ann Pello, Kristofer Piir, Jaanis Valk, Piret Tibbo-Hudgins ja Mare Raidma
- Eelmisse juhatusse kuulusid Peeter Simm (esimees), Margit Keerdo-Dawson, Jaan-Jürgen Klaus, Mait Mäekivi, Mare Raidma, Piret Tibbo-Hudgins ja Arvo Vilu

Juhatus eesmärk on esmajoonelise tegevuskavast lähtuvalt kutsekvalifikatsiooni kirjelduste ja kategooriate korrastamine ning kollektiivlepingu väljatöötamine. Selleks peame oluliseks sektiioonides töötamist, et eri erialade esindajad saaksid kõigepealt omavahel põhimõtted selgeks arutatud. Ouline on aktiivse kinoliidu liikmeskonna järjepidev kaasamine ning nende huvide eest seismine ning nende kõrval kinoliidu aegade jooksul välja kujunevad traditsioonide säilitamine.

Alles siis, kui meil on sisemiselt asjad korras, saame liiduna liikuda väljapoole. On tähtis, et tekiks arusaam filmiiniimestest kui loomeinimestest; seadused peavad jõudma filmivaldkonnale järele. Kõik kinoliitu kuuluvad loomeinimesed, näiteks valgustajad, kostüümikunstnikud, monteerijad, ei ole praegu seaduse silms autorid, vaid asuvad n-ö hallis tsoonis, ja see vajab kriitilist tähelepanu! Seega tuleb loovisiku seadus filmiiniimeste silmas pidades tähelepanelikult üle vaadata. Väga suur osa filmirahvast on kaitsetu ning ilma sotsiaalsete garantiideta. Need on põhimõtted, mis on uue juhatus kokku kutsunud.

Aga mõni isiklik idee, mida tahaksite realiseerida?

Kinoliit on toimiv loomeliit koos aktiivsete noorte ja tohutul inspireerivate seenioridega. See on väga hea tasakaal. Ma arvan, et seisame praegu väga heas kohas. Näen, et kinoliidul on jõudu kasvada, areneda ning ruumi tänapäevasemaks muuta. Sellise potentsiaali nägemine on kinoliidu juhina väga inspireeriv.

Olen seadnud endale eesmärgiks liidu sisekommunikatsiooni parandamise ning valdkondadevahelise sujuvama koostöö. Eelmised juhatused on meie eest teinud ära suure töö. Nüüd on meie kord anda omlt poolt jõudu, et see kivi veerema hakkaks. Ta juba natuke liigub.

Kas kinomaja ärkab ka tavalise filmihuvilise jaoks rohkem ellu kui vaid eesti filmi teisipäevadel?

Kinomaja jääb meie ettevõtmiste keskpunktiks ning saan vaid vihjamaisi öelda, et kindlasti toob nii käesolev kui ka järgmine aasta midagi eesti filmi sõpradele põnevat. Täpsemalt on aga liiga vara rääkida.

Akvarium andis tänaval tasuta kontserdi

Legendaarne Vene ansambel Akvarium eesotsas Boriss Grebenštšikoviga esines pühapäeva õhtul Tallinnas Rock Cafés. Pühapäeva hommikul teavitas aga korraldaja Facebooki lehe kaudu ootamatult, et ansambel annab tasuta tunniajase üllatuskontserdi kella 12 paiku Harju tänaval.

«Kuulamas oli 30-50 inimest ja kõik see rahvas filmis ja pildistas nii kuidas jõudis,» kirjeldas tasuta kontserti üks Akvariumi fänn. kultuur.postimees.ee

FOTO: KONSTANTIN SEDNEV

